

hjemmefødende, altså uanset afstanden og uanset om kørslen alene sker indenfor den by, hvor hun er bosat, idet man har fundet en sådan ordning påkrævet, bl. a. under hensyn til transporten af den tunge jordemodertaske. Endvidere foreslås det, forsåvidt angår jordemoderens øvrige rejser, at den hidtidige afstandsbestemmelse 2 km ændres til 1 km, for at der på dette punkt kan blive overensstemmelse med reglerne i folkeforsikringslovens § 17.

Bestemmelser om afholdelse af udgifter til de ting, jordemødrene benytter i deres virksomhed, indeholdes i forslagets § 14, der i alt væsentligt svarer til de nugældende regler, dog at det foreslås, at også udgifterne til sygeplejeartikler m. v. efter nærmere bestemmelse skal kunne udredes af det offentlige.

At en jordemoder ikke uden særlig hjemmel har noget retskrav på det offentlige i de i forslagets § 15 omhandlede tilfælde, hvor hun på grund af smitsom sygdom må afholde sig fra sin virksomhed, følger formentlig af almindelige retsregler, men det er dog fundet rettest, at jordemoderloven som hidtil, jfr. den nugældende lovs § 4, stk. 2, der dog kun omtaler barselsfeber, indeholder en udtrykkelig bestemmelse om dette forhold.

Kapitel IV. Tilsyn.

Forslagets §§ 17 og 18 om *tilsyn med jordemødre* og specielt med jordemødre, der i deres hjem optager svangre og fødende, svarer ganske til de nugældende bestemmelser.

Kapitel V. Straffebestemmelser.

Som tidligere anført er det fundet ønskeligt, at der tilvejebringes en særlig hjemmel for at straffe den jordemoder, der gør sig skyldig i grovere eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed i udøvelsen af sit kald, og en hertil sigtende bestemmelse er optaget i forslagets § 19, stk. 1. En lignende regel er gældende for læger.

Endvidere er det fundet naturligt, at påtale af overtrædelse af jordemoderlovens bestemmelser normalt kun sker efter sundhedsstyrelsens begæring, da særlig sagkundskab ofte udkræves til bedømmelse af de forhold, der her er tale om. I forslagets